

ŽUPNIJSKI LIST

SV. TROJICA PODLEHNIK
ročnik – junij 2026

Spoštovani farani!

Ko opazujemo in analiziramo dogajanje okrog nas, spoznavamo, da je le malo tako, kot je včasih bilo. Najprej nas o tem prepričuje že samo vreme, čeprav ni najpomembnejše, ker je vreme še vedno bilo, takšno ali drugačno.

Bolj kot vreme je manj tako, kot je bilo, ko gre za človekov odnos do bližnjega in do Boga. Zdi se, da človek lažje vztraja brez globoke in pristne povezanosti z bližnjim(i) in z Bogom. Ko bi se vsaj samo zdelo

tako!!

Ali nam torej niso binkošti vedno znova potrebne? Binkoštni praznik je rojstni dan Cerkve, ker so bili kristjani z apostoli vred po Kristusovem vnebohodu kar

nekam »izgubljeni«. Več ali manj so bili razpršeni po svojih domovih in v strahu pred Judi, ki so jih preganjali. Te razkropljene in prestrašene kristjane še ne moremo imenovati Cerkev. Predvsem zaradi njihove

nepovezanosti. Zaradi Jezusovih velikih del so verovali, toda vsak zase. Bili so verniki kot posamezniki in ne kot skupnost.

Prihod Svetega Duha pa jih je povezoval, organiziral in opogumil. Šele Sveti Duh je iz njih naredil Cerkev – občestvo vernih. Prav binkoštni praznik torej vsebuje razsežnost povezanosti v božjem Duhu, ki je temeljna lastnost Cerkve. Binkošti so novo stvarjenje. V začetku je bil ustvarjen posameznik, pa naj sta bila dva ali več. Novo stvarjenje pa je stvarjenje občestva, ne posameznikov. Binkošti so torej dan, ko duh vzplamti in duša poleti... Ob izteku letošnjega pastoralnega leta smo binkošti – birmo v župniji obhajali 25. 4. in takrat je enaindvajset naših mladih kristjanov obiskal Sveti Duh s svojimi darovi. Obiskal jih je, da bi jih povezal s skupnostjo ob oltarju. Z njimi tudi celotno župnijsko občestvo. Naj bo in naj ostane čim bolj tako, da bi nas župnijska skupnost povezovala v veliko družino božjih otrok.

Kot občestvo se najbolj uresničujemo, ko se v skupnosti udeležujemo evharistije (sv. maše). Ta duhovna razsežnost župnijske skupnosti pa za svoje bivanje potrebuje tudi vidno osnovo. Tako so čutili vsi krščanski rodovi pred nami, tudi naši predniki, zato so nam zapustili tako bogato dediščino, za katero skrbimo in jo ohranjamo rodovom za nami, da se bodo tudi oni mogli po vidnem bližati Nevidnemu. Naša svetišča – župnijska cerkev in tri podružnice so velika zapuščina, ki

nas obvezuje, da jo ohranjamo in skrbimo zanjo. Po vidnem k nevidnemu – po evharističnem kruhu (obhajilu) do Njega, ki navzoč pod to podobo prebiva med nami. Na poseben način to vsako leto doživijo naši prvoobhajanci – letos jih je bilo trinajst in so svojo pripadnost Njemu, ki se bodo odslej

pod to podobo mogli povezovati z Njim do konca sovjih dni – in so to pri telovski procesiji s svojo navzočnostjo zelo lepo potrdili.

Prazniki in naša skupna prizadevanja naj pripomorejo, da bo naše življenje postajalo vse bolj podobno monštranci, ki kaže, kako je Kristus vedno navzoč; bolj ko se nanj opiramo, bolj žari v nas in iz nas. Naj bo zares tako.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Jubilejno romanje v Assisi

Letos obhajamo 800-letnico smrti sv. Frančiška Asiškega, velikega spokornika in duhovnega prenovitelja Cerkve – v času, v katerem je živel. Njegova duhovnost je tudi po

toliko letih še vedno živa in še vedno nagovarja številne posameznike in skupnosti, ki se nad njim navdušujejo in si prizadevajo za življenje, kakršnega je on živel. V uboštvu in preprostosti je hodil za Jezusom. V vsem, kar je ustrvarjeno, je srečeval brata oz. sestro in se za vse Stvarniku zahvaljeval. Njegova pesnitev Hvalnica stvarstva (tudi Sonča pesem imenovana) je globoka molitev in jo uvraščajo v sam vrh italijanske poezije. Minoritski samostan na Ptujju pripravlja jubilejno romanje, ki bo od 19. do 24. 6., namenjeno predvsem študentom in mladim. »V šotorih pod asiškim nebom, v preprostosti in bratskem sožitju ter v stiku z Božjim stvarstvom bomo poskušali začutiti čudovitost življenja« so zapisali. Prijave še vedno sprejemajo.

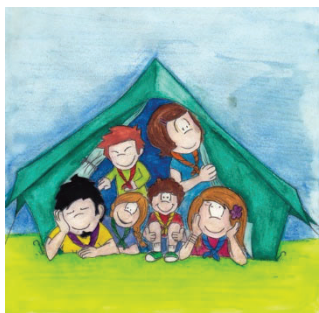

Pastoralno leto 2025-2026 in srečanje župnijskih skupin

Z veroučnim letom, ki se na današnjo nedeljo končuje in se pri sv. maši Bogu zahvaljujemo za vse prejete darove – pri verouku in tudi sicer v našem življenju - je povezano tudi pastoralno leto. Nastopil je čas, ki smo ga začeli živeti

znotraj cerkvenega leta, in ga imenujemo »navadni čas« ali tudi »čas med letom«. Lepo navado imamo, da se ob izteku

pastoralnega leta tudi vse župnijske skupine (ŽPS, ključarji in Gospodarski svet, pevski zbor, Frančiškova družina, Župnijska Karitas) zberejo pri zahvalni sv. maši. Imeli jo bomo 23. tega meseca ob 18h. Po zahvalni sv. maši se bomo zadržali na skupnem druženju, ki je tudi oblika zahvale Bogu in drug drugemu, da lahko skupaj kaj naredimo za rast Božjega kraljestva pri nas in v naši župniji. Vsi iz omenjenih skupin lepo povabljeni.

Tabor pri sv. Trojici

Takoj po koncu šolskega leta (po koncu pouka) bo pri sv. Trojici druženje za veroukarje in mlade. Naslov ima *Noe in vesoljni potop*. Pri tisku v župnijski cerkvi je na voljo letak z vsemi potrebnimi informacijami. Veroukarji, priložnost, da prve počitniške dneve

preživite v lepem dogajanju, v igri in molitvi.

»Šentvoršca«

Tako se po domače imenuje praznik – god Ptujskogorske Matere Božje, oz. Marije zavetnice s plaščem. Obhajamo ga 2. 7., najbližja nedelja pa je tradicionalno romarska za našo in videmsko župnijo. Romanje

»pokrivamo« izmenjaje, to je menjujemo se glede skrbi za romarsko mašo in molitveno uro pred njo. Mi letos poskrbimo za molitev pred mašo. Molitev bo ob 9h, romarska sv. maša pa ob 10h. Poromajmo in se priporočimo naši Gorski Materi Božji.